KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.5.2021 r.
COM(2021) 232 final

2021/0119 (NLE)

Wniosek

ZALECENIE RADY

zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W komunikacie „Wspólna droga do bezpiecznego i trwałego ponownego otwarcia” (COM(2021)129) Komisja wskazała, że zamierza kontynuować przegląd podejścia określonego w zaleceniu Rady 2020/912 dotyczącym zniesienia ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz jego dostosowywanie do zmieniającej się sytuacji.

Sytuacja epidemiologiczna w państwach trzecich jest obecnie niejednorodna.

Z jednej strony, niepokój nadal generuje pojawienie się i rozprzestrzenianie w niektórych regionach i państwach trzecich wariantów będących przedmiotem zainteresowania oraz wariantów budzących obawy. Zasadnicze znaczenie ma wprowadzenie zdecydowanych środków, zmierzających do zminimalizowania przenoszenia takich wariantów z obszarów wysokiego ryzyka na obszar UE+[1] oraz rozprzestrzeniania się tych wariantów na tym obszarze, przy ograniczeniu podróży do minimum oraz stosowaniu wszelkich możliwych środków bezpieczeństwa. Biorąc pod uwagę zmienność sytuacji, konieczne jest również szybkie reagowanie na zagrożenia. W niniejszym wniosku przewidziano mechanizm zwany „hamulcem bezpieczeństwa”, który pomoże państwom członkowskim w podejmowaniu decyzji odnośnie do najlepszych środków mających zapobiegać rozprzestrzenianiu się takich wariantów lub je ograniczać oraz w zapewnieniu skoordynowanego podejścia.

Z drugiej strony, rozpoczęcie kampanii szczepień przeciwko COVID-19 w państwach trzecich oraz jej pozytywne oddziaływanie polegające na ograniczaniu rozprzestrzeniania się wirusa wskazują, że istnieje możliwość łagodzenia ograniczeń w podróżowaniu, w szczególności w przypadku osób już zaszczepionych. W tym kontekście celem niniejszego wniosku jest umożliwienie stopniowego wznawiania podróży z państw trzecich w bezpieczny sposób, ożywianie turystyki, zwłaszcza w związku z sezonem letnim, oraz przywracanie podróży służbowych, a tym samym przyczynienie się do ożywienia europejskiej gospodarki. Przyjęcie rozporządzenia w sprawie zielonego zaświadczenia cyfrowego[2] zapewni podstawę, w drodze aktu wykonawczego Komisji, do traktowania zaświadczeń o szczepieniu wydawanych w państwach trzecich jako zielonych zaświadczeń cyfrowych bądź wydawania takich zaświadczeń osobom, które zostały zaszczepione w państwach trzecich.

Te dwa aspekty wniosku wzajemnie się uzupełniają i są spójne z punktu widzenia dążenia do bezpiecznego otwarcia UE, gdy tylko jest to możliwe, a jednocześnie zapewniają możliwość szybkiego działania przeciwko istniejącym wariantom i ewentualnym nowym wariantom.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Celem niniejszego wniosku dotyczącego zalecenia jest wdrożenie przepisów obowiązujących w przedmiotowym obszarze polityki, a mianowicie w obszarze prowadzenia kontroli osób i skutecznego monitorowania przekraczania granic zewnętrznych.

---

[1] „Obszar UE+” obejmuje wszystkie państwa członkowskie strefy Schengen (w tym Bułgarię, Chorwację, Cypr i Rumunię), a także cztery państwa stowarzyszone w ramach Schengen. Obejmuje on również Irlandię, jeżeli podejmie ona decyzję o stosowaniu niniejszego zalecenia.

[2] Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w celu ułatwienia swobodnego przepływu w czasie pandemii COVID-19 (zielone zaświadczenie cyfrowe) – COM(2021)130 final.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejsze zalecenie jest zgodne z innymi politykami Unii, w tym z politykami odnoszącymi się do stosunków zewnętrznych i zdrowia publicznego.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit b) i e) oraz art. 292 zdania pierwsze i drugie.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Na podstawie art. 292 TFUE Rada jest uprawniona do przyjmowania zaleceń. Zgodnie ze zdaniem pierwszym tego postanowienia Rada przyjmuje zalecenia, a zgodnie ze zdaniem drugim Rada stanowi na wniosek Komisji we wszystkich przypadkach, gdy Traktaty przewidują przyjmowanie aktów przez Radę na wniosek Komisji.

Ma to zastosowanie w obecnej sytuacji, biorąc pod uwagę, że spójne podejście na granicach zewnętrznych wymaga przyjęcia wspólnego rozwiązania. W art. 77 ust. 2 lit. b) TFUE przewidziano środki na potrzeby kontroli, którym podlegają osoby przekraczające granice zewnętrzne, natomiast art. 77 ust. 2 lit. e) TFUE przewiduje brak jakiejkolwiek kontroli osób, niezależnie od ich obywatelstwa, przy przekraczaniu przez nie granic wewnętrznych. Środki na podstawie art. 77 ust. 2 TFUE są przyjmowane przez Parlament Europejski i Radę, stanowiące zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Na podstawie art. 289 ust. 1 TFUE zwykła procedura ustawodawcza ma miejsce na wniosek Komisji.

- **Proporcjonalność**

Niniejszy wniosek uwzględnia zmieniającą się sytuację epidemiologiczną i wszystkie stosowne dostępne dowody. Za wykonanie będącego przedmiotem wniosku zalecenia Rady odpowiadają władze państw członkowskich i państw stowarzyszonych w ramach Schengen. W związku z tym wniosek jest odpowiedni do osiągnięcia zamierzonego celu i nie wykracza poza to, co jest konieczne i proporcjonalne.

- **Wybór instrumentu**

Celem niniejszego wniosku jest zmiana zalecenia Rady 2020/912. Cel ten wymaga przyjęcia innego zalecenia Rady.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W niniejszym wniosku uwzględniono dyskusje z państwami członkowskimi prowadzone od czasu pierwszego wprowadzenia tymczasowych ograniczeń podróży innych niż niezbędne. Nie przeprowadzono oceny skutków, jednak we wniosku uwzględniono zmieniającą się sytuację epidemiologiczną i wszystkie stosowne dostępne dowody.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Brak.

2021/0119 (NLE)

Wniosek

ZALECENIE RADY

zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b) i e) oraz art. 292 zdania pierwsze i drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 30 czerwca 2020 r. Rada przyjęła zalecenie (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia[3].

(2) W dniu 2 lutego 2021 r. Rada zmieniła zalecenie (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia[4] w celu aktualizacji kryteriów stosowanych na potrzeby dokonania oceny, czy podróż inna niż niezbędna z państw trzecich jest bezpieczna i czy należy na nią zezwolić.

(3) Tą samą zmianą wprowadzono mechanizmy ograniczające rozprzestrzenianie się na obszarze UE+[5] wariantów wirusa SARS-COV-2 budzących obawy.

(4) Od tego czasu na obszarze UE+, ale także w wielu innych regionach i państwach trzecich, na szeroką skalę prowadzona jest kampania szczepień przeciwko wirusowi SARS-COV-2.

(5) W dniu 17 marca 2021 r. Komisja przedstawiła dwa wnioski dotyczące rozporządzeń[6], które przewidują wprowadzenie zielonych zaświadczeń cyfrowych w celu ułatwiania bezpiecznego i swobodnego przemieszczania się na terytorium UE w okresie pandemii COVID-19. Zielone zaświadczenia cyfrowe będą dowodem na to, że dana osoba

---

3 Zalecenie Rady (UE) 2020/912 z dnia 30 czerwca 2020 r. w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia (Dz.U. LI 208 z 1.7.2020, s. 1).

4 Zalecenie Rady (UE) 2021/132 z dnia 2 lutego 2021 r. zmieniające zalecenie Rady (UE) 2020/912 w sprawie tymczasowego ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE oraz ewentualnego zniesienia takiego ograniczenia (Dz.U. L 41 z 4.2.2021, s. 1).

5 „Obszar UE+" obejmuje wszystkie państwa członkowskie strefy Schengen (w tym Bułgarię, Chorwację, Cypr i Rumunię), a także cztery państwa stowarzyszone w ramach Schengen. Obejmuje on również Irlandię, jeżeli podejmie ona decyzję o stosowaniu niniejszego zalecenia.

6 Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w celu ułatwienia swobodnego przepływu w czasie pandemii COVID-19 (zielone zaświadczenie cyfrowe), COM/2021/130 final, oraz wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram wydawania obywatelom państw trzecich legalnie zamieszkującym lub legalnie przebywającym na terytorium państw członkowskich interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia (zielone zaświadczenie cyfrowe) oraz weryfikowania i uznawania takich zaświadczeń w czasie pandemii COVID-19, COM/2021/140 final.

została zaszczepiona przeciwko COVID-19, uzyskała ujemny wynik testu lub przeszła tę chorobę. Państwa członkowskie nadal ponoszą odpowiedzialność za podejmowanie decyzji odnośnie do tego, które ograniczenia w zakresie zdrowia publicznego mogą zostać zniesione w przypadku podróżnych; znoszenie takich ograniczeń powinno odbywać się w sposób niedyskryminacyjny w odniesieniu do podróżnych posiadających zielone zaświadczenie cyfrowe.

(6) Mamy dostęp do coraz większej liczby opinii naukowych i dowodów empirycznych, które dotyczą skutków szczepień i w coraz spójniejszy sposób wskazują, że szczepienia pomagają przerwać łańcuch zakażeń.

(7) Dowody te sugerują, że ograniczenia podróżowania można w bezpieczny sposób znosić w niektórych przypadkach w odniesieniu do osób, które mogą wykazać, że otrzymały ostatnią zalecaną dawkę szczepionki przeciwko COVID-19, dopuszczonej do obrotu w UE zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004[7], oraz że takie zniesienie ograniczeń może być również uzasadnione w przypadku osób zaszczepionych szczepionką przeciwko COVID-19, w odniesieniu do której WHO wydało nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie.

(8) Dzieci, które ze względu na swój wiek są wyłączone ze szczepień przeciwko COVID-19, powinny mieć możliwość podróżowania ze swoimi zaszczepionymi rodzicami pod warunkiem uzyskania negatywnego wyniku testu PCR na COVID-19 przeprowadzonego najwcześniej 72 godziny przed przekroczeniem granicy obszaru UE+. W takich przypadkach państwa członkowskie mogą wymagać przeprowadzenia dodatkowego testu po przybyciu.

(9) Nie ma jednak jeszcze żadnych badań lub ich liczba jest niewielka, jeżeli chodzi o ustalenie, czy warianty budzące obawy są odporne na reakcję immunologiczną wywoływaną przez różne szczepionki przeciwko COVID-19. W związku z powyższym i zgodnie z zasadą ostrożnościowego podejścia, należy ustanowić mechanizm zwany „hamulcem bezpieczeństwa", aby umożliwić państwom członkowskim pilne i skoordynowane przyjęcie ograniczonych w czasie środków pozwalających na szybkie zareagowanie na pojawienie się wariantu w danym państwie trzecim, który był przedmiotem szczególnej kontroli, w szczególności jeżeli został on zdefiniowany przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) jako wariant będący przedmiotem zainteresowania. Ten tzw. hamulec bezpieczeństwa powinien umożliwiać zastosowanie odpowiednich środków, w tym ograniczeń wjazdu, aby zapobiegać przenoszeniu i rozprzestrzenianiu się tego rodzaju wariantów na obszarze UE+. Środki takie powinny podlegać szybkiej koordynacji w Radzie, co umożliwi przyjęcie wspólnego podejścia.

(10) Przy ocenie sytuacji epidemiologicznej w danym państwie trzecim należy uwzględnić postępy w szczepieniu populacji tego państwa przeciwko wirusowi.

(11) Kiedy rozporządzenie 2021/XXX w sprawie zielonego zaświadczenia cyfrowego[8] zostanie przyjęte, zapewni ono podstawę – za pośrednictwem aktu wykonawczego

---

[7] Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję ds. Oceny Produktów Leczniczych (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1).

[8] Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ram wydawania, weryfikowania i uznawania interoperacyjnych zaświadczeń o szczepieniu, o wyniku testu i o powrocie do zdrowia w celu ułatwienia swobodnego przepływu w czasie pandemii COVID-19 (zielone zaświadczenie cyfrowe) – COM(2021)130 final.

Komisji – do traktowania zaświadczeń o szczepieniu wydawanych przez państwa trzecie jako równoważnych zielonym zaświadczeniom cyfrowym lub do wydawania takich zaświadczeń osobom, które zostały zaszczepione w państwach trzecich. Aby zapewnić skoordynowane podejście państw członkowskich oraz ułatwić podróżnym z państw trzecich dalsze przemieszczanie się na obszarze UE+, należy podjąć kroki w celu ułatwienia stosowania tych przepisów. W związku z tym państwa członkowskie mogłyby rozważyć utworzenie portalu, za pośrednictwem którego osoby mieszkające poza obszarem UE+ mogłyby zwrócić się o uznanie zaświadczenia o szczepieniu wydanego przez państwo trzecie jako wiarygodnego dowodu szczepienia lub o wydanie zielonego zaświadczenia cyfrowego.

(12) Jeżeli państwa członkowskie uznają dowód szczepienia w celu uchylenia ograniczeń wprowadzonych zgodnie z prawem Unii, aby ograniczyć rozprzestrzenianie się COVID-19, takich jak wymóg poddania się kwarantannie lub samoizolacji bądź poddania się testowi w kierunku zakażenia SARS-CoV-2, powinny one również odstąpić od tych wymogów w odniesieniu do podróżnych zamieszkałych w państwie trzecim, którzy nie później niż 14 dni przed wjazdem na obszar UE+ otrzymali ostatnią zalecaną dawkę szczepionki przeciwko COVID-19 dopuszczonej do obrotu w UE na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004 lub innej szczepionki przeciwko COVID-19, w odniesieniu do której WHO wydało nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie, jeżeli dana osoba może przedstawić ważny dowód spełniający wymogi rozporządzenia w sprawie zielonego zaświadczenia cyfrowego. Nie powinno to jednak mieć zastosowania w przypadku, gdy państwo członkowskie wprowadziło tzw. hamulec bezpieczeństwa. Do czasu przyjęcia i rozpoczęcia stosowania rozporządzenia w sprawie zielonego zaświadczenia cyfrowego państwa członkowskie powinny mieć możliwość uznawania na podstawie swojego prawa krajowego zaświadczeń wydawanych przez państwa trzecie, z uwzględnieniem możliwości weryfikacji autentyczności, ważności i integralności zaświadczenia oraz tego, czy zawiera ono wszystkie istotne dane.

(13) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego zalecenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego zalecenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji.

(14) Niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE[9]; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.

(15) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które to przepisy wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji Rady 1999/437/WE[10].

[9] Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

[10] Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

(16) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które to przepisy wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. A decyzji 1999/437/WE[11] w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE[12].

(17) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze zalecenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które to przepisy wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE[13] w związku z art. 3 decyzji 2011/350/UE[14].

(18) Status prawny tego zalecenia, jak wspomniano w motywach 13–17, pozostaje bez uszczerbku dla konieczności skoordynowanego podjęcia przez wszystkie państwa członkowskie, w interesie właściwego funkcjonowania strefy Schengen, decyzji o zniesieniu ograniczenia innych niż niezbędne podróży do UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

W zaleceniu (UE) 2020/912 wprowadza się następujące zmiany:

1. w pkt 2 akapit pierwszy tiret piąte otrzymuje brzmienie:

„– charakter wirusa występującego w danym państwie, w szczególności to, czy wykryto nowe warianty wirusa będące przedmiotem zainteresowania lub budzące obawy. Warianty będące przedmiotem zainteresowania lub budzące obawy warianty to warianty uznane za takie przez Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) na podstawie najważniejszych cech wirusa, takich jak wskaźnik zakaźności, zjadliwość i zdolność ucieczki przed reakcją immunologiczną.”;

2. w pkt 2 akapit drugi liczbę „25” zastępuje się liczbą „100”;

3. po pkt 2 dodaje się nowy pkt 2 a:

„2a Państwa członkowskie powinny również znieść tymczasowe ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do obywateli państw trzecich innych niż wskazani w pkt 6 akapit pierwszy (zwanych dalej „podróżnymi z innych regionów i państw trzecich”), którzy nie później niż 14 dni przed wjazdem na obszar UE+ otrzymali ostatnią zalecaną dawkę jednej ze szczepionek przeciwko

---

11 Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

12 Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

13 Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

14 Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

COVID-19 dopuszczonych do obrotu w UE na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004[15].

Państwa członkowskie mogłyby również znieść tymczasowe ograniczenie dotyczące innych niż niezbędne podróży do UE w odniesieniu do podróżnych z innych regionów i państw trzecich, którzy nie później niż 14 dni przed wjazdem na obszar UE+ otrzymali ostatnią zalecaną dawkę jednej ze szczepionek przeciwko COVID-19, w odniesieniu do których WHO wydało nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie.

Obywatel państwa trzeciego nieobjęty zakresem pkt 6 akapit pierwszy, który chce odbyć podróż inną niż niezbędna do państwa członkowskiego, powinien posiadać ważny dowód szczepienia przeciwko COVID-19. W związku z tym państwa członkowskie powinny traktować zaświadczenia o szczepieniu, które są wydawane przez państwa trzecie i objęte aktem wykonawczym Komisji przyjętym na podstawie rozporządzenia 2021/XXX, jako zaświadczenia o szczepieniu wydane zgodnie z tym rozporządzeniem lub mogłyby wydawać zaświadczenia o szczepieniu, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2021/XXX, osobom, które zostały zaszczepione w państwie trzecim zgodnie z art. 6 ust. 5 tego rozporządzenia. Do czasu przyjęcia i rozpoczęcia stosowania tego rozporządzenia państwa członkowskie mogłyby zgodnie ze swoim prawem krajowym uznawać zaświadczenia o szczepieniu wydawane przez państwa trzecie, z uwzględnieniem konieczności dysponowania możliwością weryfikacji autentyczności, ważności i integralności zaświadczenia oraz tego, czy zawiera ono wszystkie istotne dane.”;

4. w pkt 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) po akapicie pierwszym dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Ponadto należy zezwolić na niezbędne podróże w odniesieniu do szczególnych kategorii osób podróżujących w związku z koniecznością lub wykonujących niezbędną funkcję, o których mowa w załączniku II.”;

b) po akapicie pierwszym dodaje się nowe akapity w brzmieniu:

„Bez uszczerbku dla pkt 6 akapit pierwszy, w przypadku gdy sytuacja epidemiologiczna w państwie trzecim lub regionie szybko się pogarsza, a w szczególności w przypadku wykrycia wariantu budzącego obawy lub wariantu będącego przedmiotem zainteresowania, państwa członkowskie mogą w trybie pilnym przyjąć tymczasowe ograniczenie dotyczące wszystkich podróży do UE obywateli państw trzecich mających miejsce zamieszkania w tym państwie trzecim. To ograniczenie związane z podróżą nie powinno mieć zastosowania do podróżnych wymienionych w pkt (iv)–(ix) załącznika II. Podróżni ci powinni jednak być poddawani odpowiednim i regularnym testom oraz poddawać się samoizolacji/odbywać kwarantannę, nawet jeżeli nie później niż 14 dni przed wjazdem na obszar UE+ otrzymali ostatnią zalecaną dawkę szczepionki przeciwko COVID-19 dopuszczonej do obrotu w UE na podstawie rozporządzenia (WE)

[15] Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję ds. Oceny Produktów Leczniczych (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1).

nr 726/2004[16] lub jednej ze szczepionek przeciwko COVID-19, w odniesieniu do których WHO wydało nadzwyczajne pozwolenie na stosowanie.

W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje takie ograniczenia, państwa członkowskie zebrane w strukturach Rady powinny w skoordynowany sposób i w ścisłej współpracy z Komisją dokonać przeglądu sytuacji. Ograniczenia takie powinny być poddawane przeglądowi co najmniej raz na dwa tygodnie, z uwzględnieniem rozwoju sytuacji epidemiologicznej.”;

c) Dotychczasowy akapit 3 staje się nowym akapitem 5 i zostaje skreślony.

7. Akapity czwarty i piąty pkt 7 stają się odpowiednio akapitem pierwszym i drugim nowego pkt 7a.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

[16] Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję ds. Oceny Produktów Leczniczych (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1).